

Laidiens: 15.04.2003., Nr. 58

Ministru kabineta noteikumi Nr.162

Rīgā 2003.gada 8.aprīlī (prot. Nr.19 30.§)

Noteikumi par vides monitoringu un piesārņojošo vielu reģistru

Izdoti saskaņā ar likuma "Par vides aizsardzību" 43.panta otro daļu un likuma "Par piesārņojumu" 45.panta pirmo daļu un 46.panta otro daļu

I. Vispārīgie jautājumi

1. Noteikumi nosaka:

- 1.1. vides monitoringa veikšanas kārtību un prasības vides monitoringam;
 - 1.2. operatora veiktā monitoringa kārtību;
 - 1.3. kārtību, kādā operators sniedz informāciju par vides monitoringa rezultātiem;
 - 1.4. kārtību, kādā Latvijas Vides aģentūra izveido piesārņojošo vielu reģistru un nodrošina informācijas pieejamību sabiedrībai par vidi piesārņojošajām vielām un operatoru veiktā monitoringa rezultātiem.
2. Par vides monitoringa datu un sniegtās informācijas patiesumu un precizitāti atbild operators (arī ja operators ir noslēdzis līgumu par monitoringa veikšanu ar citu fizisko vai juridisko personu).

II. Vides monitoringa veikšanas kārtība

3. Vides monitoringu organizē vai veic Vides ministrijas, Veselības ministrijas un Zemkopības ministrijas padotībā esošas institūcijas atbilstoši to kompetencei un piešķirtajiem valsts budžeta līdzekļiem, kā arī komercsabiedrības par saviem līdzekļiem.
4. Pašvaldību institūcijas vides monitoringu organizē vai veic par pašvaldību budžeta līdzekļiem, ja nepieciešams novērtēt vides kvalitātes izmaiņas, lai īstenotu pašvaldības saistošos noteikumus, kā arī atsevišķos normatīvajos aktos noteiktajos gadījumos.
5. Vides monitoringu veic:
- 5.1. regulāri, lai iegūtu informāciju par vides stāvokli un tā izmaiņām;

5.2. īpašos gadījumos, lai:

5.2.1. noskaidrotu cēloņus, kas traucē sasniegt vides kvalitātes mērķus atbilstoši vides kvalitātes normatīviem un standartiem;

5.2.2. novērtētu vides stāvokļa izmaiņas pēc avārijas;

5.2.3. novērtētu vides stāvokļa izmaiņas pēc vides aizsardzības pasākumu programmas īstenošanas;

5.2.4. iegūtu informāciju par konkrēta objekta ietekmi uz vidi.

6. Vides monitoringā:

6.1. ietver informāciju par vides stāvokļa un piesārņojuma emisijas, kā arī par populāciju un sugu kvalitatīvajiem un kvantitatīvajiem rādītājiem;

6.2. ietver informāciju par vides stāvokļa izmaiņu tendencēm;

6.3. novērtē dažādu piesārņojuma avotu, kā arī piesārņojuma pārrobežu pārnesei un ietekmi;

6.4. novērtē vides aizsardzības pasākumu efektivitāti;

6.5. konstatē dabisko un antropogēno faktoru ietekmi;

6.6. konstatē dažādu vides faktoru un ekosistēmas komponentu fizikālo, ķīmisko un bioloģisko parametru izmaiņas noteiktā laikposmā.

III. Operatora veiktā monitoringa kārtība

7. Operators veic piesārņojošo vielu monitoringu. Monitoringu veic saskaņā ar vides aizsardzību reglamentējošajiem normatīvajiem aktiem, kā arī ņemot vērā reģionālās vides pārvaldes (turpmāk — pārvalde) atļaujā A vai B kategorijas piesārņojošu darbību veikšanai (turpmāk — atļauja) ietvertos nosacījumus.

8. Operators monitoringā izmanto:

8.1. tiešo mērījumu metodi;

8.2. emisijas faktoru metodi;

8.3. masas bilances metodi;

8.4. ar emisiju saistīto parametru metodi;

8.5. citas atzītas netiešās noteikšanas metodes.

9. Operators, kas veic vai ir paredzējis veikt A kategorijas piesārņojošo darbību, atļaujas pieteikumā paredz labākos pieejamos monitoringa tehniskos paņēmienus.

10. Izvēloties un iekļaujot atļaujas pieteikumā šo noteikumu 8.punktā minētās metodes, kā arī kontrolējamos parametrus un monitoringa biežumu, operators ņem vērā attiecīgās metodes precizitāti, izmaksas, emisiju mainību noteiktā laikposmā un piesārņojošās darbības radīto risku videi.

11. Atļaujas pieteikums un atļauja ietver šādus nosacījumus:

11.1. operatora veiktais monitoringa kontrolē visu normatīvajos aktos attiecīgajai piesārņojošajai darbībai noteikto prasību izpildi;

11.2. ir noteiktas piesārņojošās vielas un parametri, kuriem operators veic monitoringu, kā arī paredzēto mērījumu precizitāte;

11.3. ir noteiktas prasības paraugu ņemšanai un paraugu mērījumu vietas;

11.4. ir norādīti standarti vai metodes, ko izmanto paraugu ņemšanai, mērījumiem un laboratorijas analīžu veikšanai;

11.5. iegūtie monitoringa dati ir interpretējami un salīdzināmi ar normatīvajos aktos par vides kvalitāti un atļaujā noteiktajiem emisiju limitiem un citiem atļaujas nosacījumiem, kā arī ar analogiskiem datiem par citām iekārtām;

11.6. iegūtie monitoringa dati atbilst prasībām, kas noteiktas vides aizsardzību regulējošajos normatīvajos aktos un statistiskajos pārskatos attiecībā uz informācijas sniegšanu;

11.7. monitoringā izmantotā aparatūra, iekārtas un metodes nodrošina darbības sākšanu, apturēšanu un īstenošanu netipiskā režīmā, kā arī ražošanas iekārtu nepareizas ekspluatācijas dēļ vai avāriju gadījumā;

11.8. ir noteiktas prasības monitoringa sistēmas uzturēšanai, aparatūras un iekārtu kalibrēšanai, metožu derīgumam un, ja nepieciešams, iekārtu, personāla vai laboratoriju sertificēšanai.

12. Pārvalde pēc atļaujā noteikto nosacījumu pārskatīšanas izdara grozījumus nosacījumos, ja:

12.1. ir mainīti emisiju limiti vai citi atļaujas nosacījumi;

12.2. ir kļuvušas pieejamas citas monitoringa metodes, ar kurām labāk kontrolēt attiecīgo procesu (tomēr ņem vērā šo metožu izmaksas).

13. Veicot monitoringu, operators ievēro šādas paraugu ņemšanas prasības:

13.1. paraugu skaitu un ņemšanas vietas izvēlas atbilstoši attiecīgajai metodikai;

13.2. nodrošina, lai laikposmā no parauga ņemšanas brīža līdz analīzes izdarišanas brīdim parauga sastāvs un mērāmie parametri nemainītos;

13.3. katru paraugu marķē, norādot šādu informāciju:

13.3.1. parauga ņemšanas vieta, datums un laiks;

13.3.2. parauga ņemšanas biežums;

13.3.3. parauga ņemšanas metode vai iekārta;

13.3.4. parauga tips;

13.3.5. parauga apjoms (norāda, vai paraugs paredzēts vienreizējai vai daudzkārtējai analīzei);

13.3.6. tā darbinieka vārds un uzvārds, kurš ņēmis paraugu;

13.3.7. ja nepieciešams, norāda prasības parauga uzglabāšanai, informāciju par tehnoloģisko procesu, kā arī atsaucē uz mērījumiem, kas veikti parauga ņemšanas brīdī.

14. Salīdzinot monitoringa rezultātus ar emisijas robežvērtībām vai atļaujā noteiktajiem emisijas limitiem, operators un pārvalde ņem vērā statistiski izvērtētu mērījumu kļūdu. Mērījumu rezultāti:

14.1. atbilst emisijas robežvērtībai vai limitam, ja skaitlis, ko iegūst, monitoringa rezultātam pieskaitot standarta kļūdas lielumu, nepārsniedz emisijas robežvērtību vai limitu;

14.2. atrodas starpstāvoklī starp atbilstību un neatbilstību emisijas robežvērtībai vai limitam, ja starpība starp monitoringa rezultātu un emisijas robežvērtību vai limitu ir mazāka par standarta kļūdas lielumu;

14.3. neatbilst emisijas robežvērtībai vai limitam, ja skaitlis, ko iegūst, no monitoringa rezultāta atņemot standarta kļūdas lielumu, pārsniedz emisijas robežvērtību vai limitu.

15. Ja monitoringa rezultāti norāda starpstāvokli, pārvalde, pārskatot atļaujā ietvertos nosacījumus, var noteikt papildu mērījumus vai citas mērījumu metodes.

IV. Kārtība, kādā operators sniedz informāciju par monitoringa rezultātiem

16. Operators sniedz informāciju par monitoringa rezultātiem vides aizsardzību reglamentējošajos normatīvajos aktos, atļaujā un statistiskajos pārskatos noteiktajā kārtībā, apjomā un termiņos.

17. Operators, kas saņēmis atļauju, reizi gadā iesniedz pārvaldē pārskatu. Pārskatā iekļauj:

17.1. statistiskos pārskatus par gaisa aizsardzību, ūdens aizsardzību, sadzīves atkritumiem un bīstamajiem atkritumiem. Ja operatora atļaujā nav nosacījumu, kas attiecas uz kādu no statistiskajiem pārskatiem, operators attiecīgo pārskatu neaizpilda, bet ieraksta atbilstošu norādi;

17.2. informāciju par tādu atļaujas nosacījumu izpildi, kuri nav iekļauti statistiskajos pārskatos (piemēram, troksnis, elektromagnētiskais starojums), kā arī, ja nepieciešams, informāciju par notikušajām avārijām un to seku likvidāciju;